

omg (1513).
voordien

klaar rij.
kuiten, 1000
6 gemeen.
6 77 77

3.270
1) om

in ge.
ndelt
ven (ie

In 193

de liden
p 7.371

757

ראש השנה

§ 519a In den regel קדמה תעלה וכו' לך תעלה קדמה
wordt, en insluit en in מוקף, niet
gezegd.

אע קודם קי' תקי' ד קע' ב' הח' § 525

- (ואתה קדוש יאסז תעלות וגו' מה) wordt niet gezegd.
- § 520 In de inleidingswoorden voor woorden steeds de woorden weggelaten (על יד בנין § 629).
- § 521 in de — מוקף en שווית in wordt in מוקף הקדוש — חזרת התעלה steeds de הקדוש — חזרת התעלה.
- § 522 (22 §) קדים עם אלו, אחינו עשרה מה event. אצנו חלכנו מה Onmiddellijk.
- § 523 Na de 232 § beschrevene אלו קדים אלו.
- § 524 235 § זיה יהי בנסוע מה דל' וגו' Ontrent.
- § 525 De 1ste dag "op den 1ste dag"; "indien die 2de dag op den 2de dag".
- § 526 In de woorden 33 תעשה ידיוס וכו' worden achter ingevoegd 33 תעשה ידיו טונים (196 §).
- § 527 147 § en 43 § זיה קריאת התורה מה חזי קדא Ontrent.
- § 528 Na de 49 § [behoudens het in 49 §] der 1ste dag — הנוק תאוצה 1ste dag — dan eerst 2de dag — dan eventueel een predikatie en dan 2de dag; doch de predikatie kan ook voor de 1ste dag plaats hebben (en §) אן כדליתו וכו' תקיעות. Bij voorkeur wordt de predikatie op een dag van 2de dag uitgesproken; indien dus de 1ste dag op 2de dag valt wordt zij bij voorkeur tot den 2de dag uitgesteld.
- § 529 Bij alle blazen staan en תוקע beiden op het 1ste mem. de 2de mem. — 200 zij er niet reeds te. niet op 2de mem.

ודוקן אס צושה אס חזונה בתנס 2

רצ"ש השנה

נביןך wel gezegt.

§ 558

Het stuk ויקראו na wordt niet gezegt.

§ 551

De פרעות bij עלינו hebben plaats, zoals in de Nederland-
sche edities is aangegeven: voor עלינו openen, voor עלינו
וילכו כורעים (van den en Gemeente [§ 552] sluiten, voor כורעים
(van de Gemeente [§ 552] openen en na עוד קון עוד (van den
[§ 552] sluiten.

§ 552

De Gemeente begint עלינו tegelijk met den קון, zegt זאחט met: ben
mede [ongemeen], opdat zij de woorden bij open en gesloten
וילכו כורעים, zoals in § 551 is aangegeven. Voor וילכו כורעים
de קון; de Gemeente sprekt dan וילכו כורעים tot en met de
den חרום; vervolgens draagt de קון dit voor; daarna sprekt
de Gemeente וילכו כורעים tot en met de woorden עוד קון עוד; en
d'arna draagt de קון dit voor.

§ 553

וילכו כורעים (met וילכו כורעים) wordt geheel door den קון
voorgedragen; evenzo וילכו כורעים en וילכו כורעים.

§ 554

Bij het ter Synagoge-rijn van een of meer גרים wordt
in de זכרה van זכרה het זכרה ingevoegd als § 282.

§ 555

אין תחכנו, aan het slot van תחכנו, wordt niet gezegt.

§ 556

אין תחכנו wordt אף וילכו כורעים voor קדים תחכנו.

§ 557

אין תחכנו wordt אף וילכו כורעים volgens § 550: d.

⌋ Dat in sommige חרום staat.

door d'op den 1ste d'z

1797

1797

ראש השנה. De eerste dag.

דברי הנביות ג'.

§ 577 זכרונות ברוך תבדיע עולם בנקודת ה' ; en het laatste woord is עני.

§ 578 אחרון קדירי כל חפץ (voor) wordt achter wel gezegd.

§ 579 אחרון קדירי כל חפץ (voor) wordt niet herhaald.

§ 580 De coupletten van den zang worden in hun geheel, zonder te worden voorgedragen; en de Gemeente antwoordt telkens. Doch van het laatste couplet draagt de Gemeente het hele verdere couplet met uit en dan herhaalt de zang dit. Vgl.

§ 581 Indien de 1de dag valt, heeft de verwisseling der plaatsen zoals in de aangegeven: van daar af wordt al het volgende van den 1de dag vervangen door het volgende van den 2de dag.

§ 582 Indien de 1de dag valt, wordt telkens door de Gemeente door den zang herhaald; echter wordt den alleen

en niet.

en niet.

en niet.

Op den 2de dag, dus ook op den 1de dag, wordt het (אשר בחצות) פיוט וכן בראש זכרת; doch op den 1de dag, dus ook op den 2de dag - Zondag, na den (זכר תחלת כל מעשה).

De eerste dag ראש השנה. - De tweede dag ראש השנה.

door de Gemeente uitgesproken en niet door den Hoen herhaald.

De tweede dag ראש השנה.

§ 583 De זכרון van זכרון des avonds aan het slot van den קידוש wordt over vruchten uitgesproken, door den enz bezorgd na overleg met den Hoen (en deze neemt de vruchten ter nuttiging mee naar huis).

§ 584 In den זכרון worden de coupletten וכו' וכו' מלך ארמון וכו' niet door den Hoen voorgedragen, doch alleen gezegd. (Omtrent de regels tusschen deze coupletten zie § 585).

§ 585 Het חוקד חמסין (חוקד חמסין) wordt geheel door den Hoen voorgedragen.

§ 586 Na חוקד חמסין wordt ברכות ברכות tot קרבן קרבן ook door den Hoen voorgedragen; daarna pas wordt de קרבן קרבן gesproken.

§ 587 Indien de 2de dag op Zondag valt, heeft de vermisseling der stukken in plaatsen, zooals in de Nederlanden staat aangegeven: men begint met זכרון זכרון en gaat voort tot en met זכרון זכרון na den regel זכרון זכרון. Zie hieromtrent § 588.

§ 588 De coupletten זכרון זכרון worden na ieder couplet de voorges. coupletten זכרון זכרון niet herhaald.

§ 589 Met den zang זכרון זכרון wordt behandeld als beschreven in § 580.

§ 590 Met den zang זכרון זכרון wordt behandeld als beschreven in § 580.

§ 592 a Anders dan פ"ח מ"ח קע"ג' מ"ח רמ"ח

§ 592 a Op den 2de dag v"o wordt na de berach van אפר מת תקיעת אפר מת ברכה uitvaard wel als het Zondag is.

De Tweede dag השנה — De verdere תשובה ימי תשובה.

- § 591 Het bijzondere מזמור is Ps. 47 (§ 66).
- § 592 De indeling van de פרה is, zooals in de Nederlandse חזונים is aangegeven.
- § 593 Indien de 2de dag op Zondag is, heeft de verwisseling der stakken in geen plaats, zooals in de Nederlandse חזונים staat aangegeven.

De verdere תשובה ימי תשובה

- § 594 De §§ 481 - en met 490 zijn ook voor de ימי תשובה geldig.
- § 595 Bij de קליחות wordt voor ל"ב יום אף ג' ל"ב יום אף ג' de regel כקלן קלן אף ג' יום אף ג' ל"ב יום אף ג' gezegd.
- § 596 In de פסוק מ' ו' worden — van 3 פס' s ochtends af tot en met חנה van כפר יוס — achter ידים ידים — de woorden ingevoegd (vgl. § 526).
- § 597 Voor al de werkdagen, ook גר' s, is het bijzondere מזמור Ps. 106 (§ 66).
- § 598 Voor ²⁸⁷⁻²⁹⁶ מזמור ג' s gelden al de bepalingen van de תעניות כבוד (§§ 279-285), behalve dat de קליחות niet in ע' u, doch als op de andere קליחות, וימי תשובה, וימי תשובה, וימי תשובה worden gezegd (§ 279), en dat, evenals op die andere dagen, nach drie maal wordt uitgesproken (§ 285).
- § 599 Op den 4de dag קליחות — dag tussen רחא הגנה ורחא הגנה — niet gezegd. (Zie ל"ב ע' ברית אבות)
- § 600 Op den 5de dag קליחות — dag tussen ר"ה ע"ה ור"ח ע"ה — niet gezegd. (Zie ל"ב ע' ברית אבות)

שבת שובה

§ 601 Het voordragen van ו' ו' יארץ ו' ו' שבת שובה heeft plaats als in de

ערב יום כפור — יום כפור — in het algemeen.

meente herhaalt alleen de eerste strofke, ^{op dezelfde plaatsen,} ~~en~~ als in § 499.

§ 615 Met זכור ברית זכור wordt op dezelfde wijze gehandeld als ערב רקא הגנה וק (§ 502).

§ 616 Met תענית en het volgende wordt gehandeld als op een תענית (§ 283). Dit geschiedt ook indien 't Vrijdag is. Dadelijk na זכור וקליחות קריש אדם וקליחות. Doch indien 't Vrijdag is, wordt voor קריש אדם het verdere tot זכור וקליחות en bij gevoegd.

§ 617 תענית wordt niet uitgesproken.

§ 618 זכור וקליחות wordt 's ochtends niet uitgesproken (§ 506), doch wel, indien 't Vrijdag is.

§ 619 זכור וקליחות (§ 506) en זכור וקליחות (§ 506) worden niet uitgesproken.

§ 620 זכור וקליחות wordt niet uitgesproken.

§ 621 Het bijzondere זכור is Ps. 107 (§ 66).

§ 622 זכור wordt afzonderlijk uitgesproken. De dienst begint om 13.00 (half twee); in geval van zomertijd te 13.30 (half twee).

§ 623 In recht van זכור וקליחות wordt men na זכור וקליחות op dezelfde wijze als in de 4 זכור וקליחות; יום כפור זכור וקליחות eindigt echter met זכור וקליחות.

§ 624 Bij זכור וקליחות wordt noch זכור וקליחות (en § 506) noch זכור וקליחות — uitgesproken.

יום הכפורים in het algemeen.

§ 625 Bij זכור וקליחות en זכור וקליחות — wordt het ~~hele~~ ^{me} eerst geheel door den ~~heer~~ ^{hoofd} ~~voorgedragen~~ ^{voorgedragen}; dan herhaalt de

omgang met de bus (§ 19) heeft wel plaats.

יום כפור in het algemeen.

- §633 Het stuk תפלתו לפניך תפלתו קורין תפילין wordt door de geheele gemeente gezongen. Evenzoo het stuk יאמרנו; de חזן zet daarbij העיוני, העיוני en יאמרנו הרענו, יאמרנו הרענו in. Na מערענו zegt de gemeente eerst tot ויאמרנו הרענו, ויאמרנו הרענו de חזן draagt vervolgens חזנותך קרוו וואר en gaat ineen voort tot en met יודע רדי עולם וגו' וקין נפתר חגד עיניך.
- §634 Nadat de gemeente eerst luide עיניך חגד וגו' חגד heeft uitgesproken, draagt de חזן het voort en ^{על} מערענו ויאמרנו הרענו.
- §635 De regels van het חזן על zeggen gemeente en חזן zach; doch de חזן draagt telkens eenige regels voort aan het slot van ieder groep met het er op volgende וגו' קבילות וגו' ועל כולם קבילות וגו'.
- §636 De regels של חזן על worden ieder eerst door den חזן voorgedragen en dan door de gemeente herhaald.
- §637 Het stuk וגו' קבילות וגו' wordt in onmiddellijke aansluiting aan den laatste der חזן על-regels daarmee ineen-door door de gemeente uitgesproken tot עינו חזנותך לך. De חזן, die voort dien den laatste חזן על-regel heeft ^{voorgedragen} wacht slechts zeer kort na קבילות וגו' ויאמרנו הרענו en ² citeert dan het stuk וגו' קבילות וגו' aan van heijde langzaam, zoo, dat hij pas bij עינו חזנותך לך is, als de gemeente reeds eenigen tijd gereed is. Hij gaat dan daadlijk voort met het reciteeren van וידוע ענין.
- §638 In de stukken na עין יארקל קת יארקל יארקל, יום קאר קאמיני יארקל ויקורר het stuk לבסר חזן מוסר חזן, יום קאר קאמיני יארקל ויקורר, פאעי יארקל-כנתני (יום קאר חזן לבפרתנו חזן מוסר חזן), פאעי יארקל-regels door den חזן alleen uitgesproken.

מעירות

שחרית

en door den

en aan het slot van

geopend, ook — קנים ומורות. וטו — ^{תוס}ליף — קדים ^{תוס}תלפידן, tot na ^{תוס}קדים, tot na ^{תוס}קדים (646) en wordt ^{תוס}תלפידן (652) gesloten.

¶ Heeft leezen plaats met דרבנן (689)

ל יום

... worden צ'ים וחומר en het bijz.

קדים יתום, gevolgd door יתום.

is Pr. 130 (666).

¶ Heeft קדים דרבנן (Behalve § 652)

... tot ^{תוס}קדים, tot na ^{תוס}קדים, tot na ^{תוס}קדים.

... begint daarin, en plaatst zich van dien vordenden

... wordt door de gemeente uitgedragen.

... niet herhaald.

... in zijn geheel door den ^{תוס}קדים voorgedragen (§ 111),

... wordt alleen aan het begin en aan

... voorgedragen. (Zie ook § 510).

... in zijn geheel voorgedragen.

... wordt de 4^e regel van elke con.

... voorgedragen, doch — eenmaal het zelf

... ^{תוס}קדים

... telkens na 4 regels.

שחר

תלכסו וְעַתָּה רַחוּם לְכָל פְּעוּלָה — telkens en dus onmiddellijk voor dien 4de regel —
 luid door de gemeente uitgesproken. Alleen van het laatste
 couplet wordt met den 4^{den} en 5^{den} regel gehandeld als met de voor-

a den en wordt de laatste regel: וְאֵל תַּחֲסוּ וְגו', na eerst door de
 eente te zijn uitgesproken, door den zoen herhaald. Vgl. § 661.

§ 662 Met den zang לְקוּם וְתָרְמוּ לְקָדְשׁוֹ מ.מ. gehandeld als § 580.
 Evenzoo met den zang וְעַתָּה יִקְרְאוּ עִירָא. En evenzoo met den zang וְשָׂרָה
 וְרָחֵל, תְּהַלְתֵּךְ, תְּהַלְתֵּךְ.

§ 663 Het zingen wordt geheel door den zoen voortgedragen.

§ 664 Met het stuk לֵבְנוֹת לַיהוָה וְשִׁירָתוֹ וְגו' wordt byna evenzoo gehandeld,
 als met het stuk לְקוּם וְתָרְמוּ לְקָדְשׁוֹ (§ 661). Het eerste deel der eerste drie
 regels van ieder couplet wordt door den zoen voortgedragen; en
 telkens antwoordt de gemeente met יְהוָה יִקְרָא, רַחוּם יְהוָה;
 doch de geheele 4de regel met het וְגו' er na wordt
 telkens door de gemeente uitgesproken en niet door den zoen her-
 haald. Ook aan het slot van het stuk herhaaldt de zoen de door de gemeente
 uitgesproken regels niet.

§ 665 Het reciteeren toorden den zoen in תְּהַלְתֵּךְ מִי יְתַנֶּה תוֹקֵף תְּהַלְתֵּךְ
 וְגו' tot יִקְרָא וְגו' heeft niet plaats. En ook niet dat van
 מִי יְתַנֶּה תוֹקֵף תְּהַלְתֵּךְ aan het slot van תְּהַלְתֵּךְ מִי יְתַנֶּה וְגו'.

§ 666 De regels vanden viertien vanden zoen — zoals ze in de Neder-
 landische sijn — worden allen ook door den zoen en gemeente
 beurt om beurt uitgesproken. Het zelfde geldt vanden viertien van

Anders dan in de Nederlandse staet aangegeven.

ל י"ז כ

חלכותם תבין חלכותך

§ 667

Voor den פרוק worden

volgende קלוותן gezegd:

אמונים בני, (hier voor geldt § 280) ארון דין אף ירדוקו יחיד, אכן הם
לקונט מעל הת in onse uitgaven en voor staande
inleidingstukje [זית פקוקים, gedeeltes van פקוקים en verbor.
mingen van פקוקים bestaande] (§ 26) (אלי) (ל' רמעינ' ד')

§ 668

אם יום כפור § 631. — Indien אפס כל הקרן
אך vast en dus de aangegevenen bijzonderen coupletten voor
den ingevoerd, wordt door de gemeente herhaald
en na het voordragen ez van door den הון en na het voordra-
gen van ערכי קרן אצה דורש כל הקרן וקרן ערבי וקרן ערבי
dezelfde wijze als anders twee. Verder herhaalt de gemeen-
te s van den פרוק.

§ 669

Bij het ter-Synage-syn van een of meer צרות wordt
voor זכור צרות אמונים של זכור צרות וקאונט § 282

§ 670

אם זכור צרות וקאונט § 282
אם זכור צרות וקאונט § 282
אם זכור צרות וקאונט § 282

§ 671

אם זכור צרות וקאונט § 282

§ 672

De verdeeling van de פרצה פרצה in de Nederlanden
is aangegeven. Eveneens in dien אף יר' אצה דורש כל הקרן
is dan achtel אף יר' אצה דורש כל הקרן
אף יר' אצה דורש כל הקרן

§ 673

אם זכור צרות וקאונט § 282

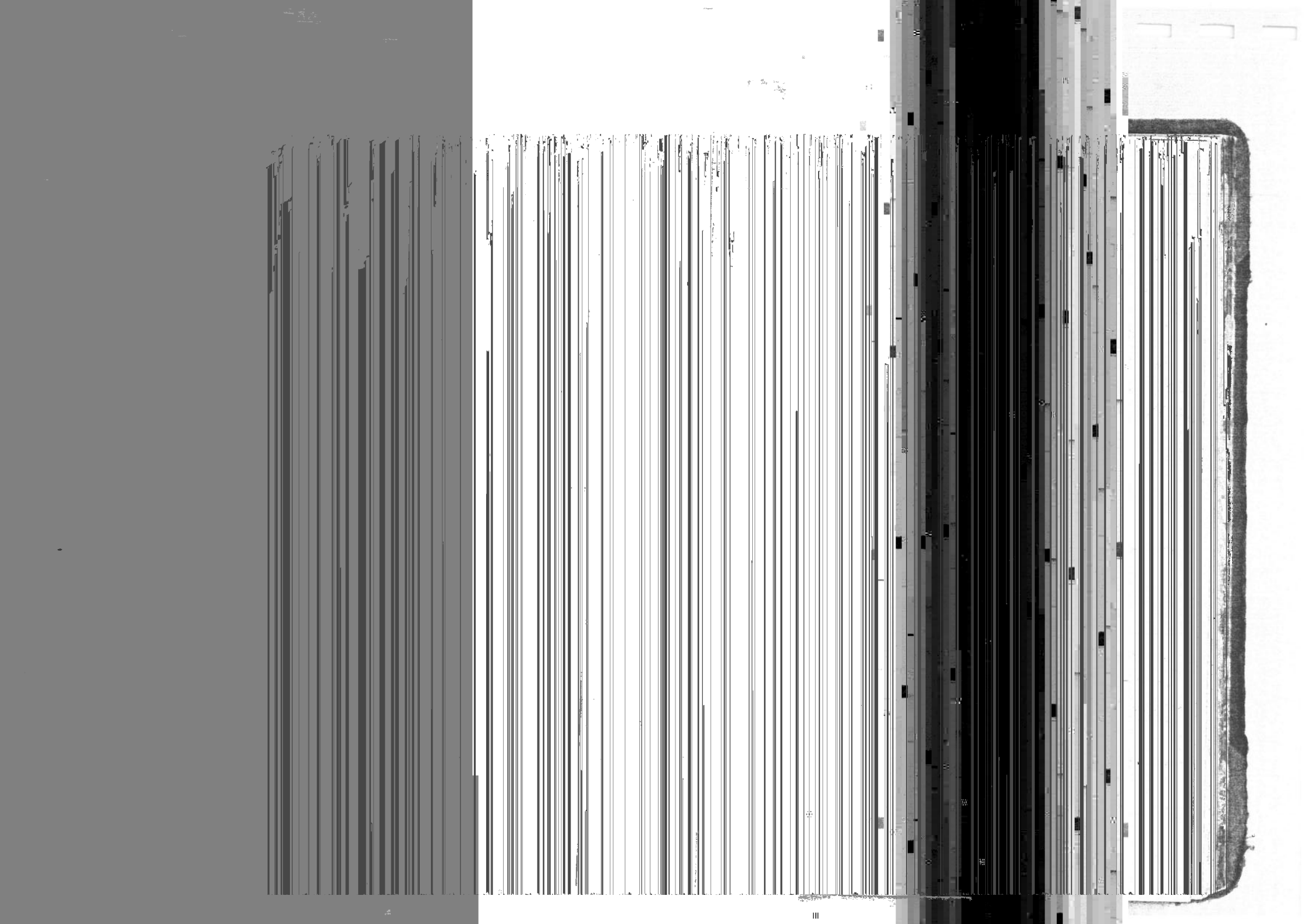
§ 674

אם זכור צרות וקאונט § 282

§ 675

אם זכור צרות וקאונט § 282

נעילה - מעריב מוצאי יום

זוית וזיתו

- §694 De *ענינה* van *חזן* wordt niet uitgesproken (dus het voorafgaende stukje *חזן* ook niet). Na *חזן* wordt duidelijk het stukje *חזן* gezegd.
- §695 De aanvangscoupletten der verschillende *פסוקים*, die bij *נעילה* tezamen als *פסוק* worden uitgesproken, worden ieder eerst door den *חזן* voorgedragen en dan door de gemeente herhaald.
- §696 Het op *חזן* ingespedde *חזן* wordt, evenals de voorafgaande coupletten, door de gemeente herhaald.
- §697 Van de coupletten, die volgen op *חזן* wordt alleen t'eerste na t' voordragen van den *חזן* door de gemeente herhaald; dus alleen *חזן* en niet *חזן* (aan t' slot *חזן* nog eens).
- §698 Bij *חזן* overdekt en de *חזן* en ieder van de gemeente zich geheel met zijn *חזן*. Iedere der *חזן* wordt eerst door den *חזן* en daarna door de gemeente uitgesproken. Alleen de *חזן* worden, nadat de *חזן* de eerste heeft uitgeroepen en deze door de gemeente is herhaald, door *חזן* en gemeente *חזן*; doch de *חזן* roept de *חזן* alleen uit na de gemeente.

מעריב מוצאי יום הנפורים

§699

(§182) *חזן* vult *חזן* *חזן*.

§700

Het sluiten van *חזן* heeft *חזן* na *חזן*.

